

บทบรรณาธิการ

คำถาม หลังจากจดทะเบียนสมรส ภริยามีรายได้จากการประกอบอาชีพ นำเงินที่ได้มาไปซื้อที่ดิน แต่มีชื่อภริยาเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์แต่ผู้เดียว ดังนี้ ที่ดินเป็นสินสมรสหรือไม่
คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๘๑๔๖/๒๕๖๐

ป.พ.พ. มาตรา ๑๔๗๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า สินสมรสได้แก่ทรัพย์สิน (๑) ที่คู่สมรสได้มาระหว่างสมรส... และวรรคสองบัญญัติว่า ถ้ากรณีเป็นที่สงสัยว่าทรัพย์สินอย่างหนึ่งเป็นสินสมรสหรือไม่ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นสินสมรส เมื่อที่ดินพิพาท ๔ แปลง ได้มาระหว่างสมรสแม้จะมีชื่อจำเลยเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์แต่ผู้เดียวก็เป็นสินสมรสตามบทกฎหมายดังกล่าว จำเลยกล่าวอ้างว่า ที่ดินพิพาท ๔ แปลง ไม่ใช่สินสมรส จำเลยมีภาระการพิสูจน์ ทั้งนี้ตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๘๔/๑ ประกอบ พ.ร.บ. ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๓ มาตรา ๖

จำเลยประกอบอาชีพหมอนวดและมีรายได้ เงินที่ได้มาก็เป็นสินสมรสตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๔๗๔ วรรคหนึ่ง (๑) เมื่อนำไปซื้อที่ดินพิพาท ๔ แปลง ที่ดินพิพาท ย่อมเป็นสินสมรส

คำถาม ผู้ซื้อที่ดินมาโดยสุจริตและได้จดทะเบียนสิทธิโดยสุจริตกับผู้ที่ได้กรรมสิทธิ์ที่ดินโดยการครอบครองปรปักษ์ บุคคลใดมีสิทธิในที่ดินดีกว่ากัน และหากผู้ซื้อโอนขายที่ดินต่อให้แก่บุคคลอื่นแล้วมีการโอนต่อไปอีกจะต้องคำนึงถึงความสุจริตของผู้รับโอนคนต่อ ๆ มาหรือไม่ และจะมีการได้กรรมสิทธิ์ในที่ดินดังกล่าวโดยการครอบครองปรปักษ์อีก ได้หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๘๘๗๓/๒๕๕๙

บุคคลภายนอกตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๒๙๙ วรรคสอง ย่อมหมายถึงบุคคลใด ๆ ก็ได้ที่มีชื่อเจ้าของที่ดินเดิมซึ่งได้สิทธิมาโดยเสียค่าตอบแทนและโดยสุจริตและได้จดทะเบียนสิทธิโดยสุจริตแล้ว

บ. เป็นทั้งผู้รับโอนสิทธิจำนองที่ดินพิพาทจากเจ้าหนี้จำนองของเจ้าของที่ดินเดิม และยังเป็นผู้ซื้อที่ดินพิพาทโดยเสียค่าตอบแทนและโดยสุจริต และได้จดทะเบียนโดยสุจริตแล้ว บ. จึงเป็นบุคคลภายนอกย่อมได้รับความคุ้มครองตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๒๙๙ วรรคสอง แม้จำเลยได้ยึดถือครอบครองที่ดินพิพาทมาด้วยความสงบและโดยเปิดเผยด้วยเจตนาเป็นเจ้าของมาเป็นเวลาเกินกว่าสิบปีแล้ว ย่อมได้กรรมสิทธิ์ตาม ป.พ.พ. มาตรา

๑๓๘๒ ก็ตาม แต่เมื่อปรากฏว่า บ. ชื่อที่ดินพิพาทโดยสุจริตและได้จดทะเบียนสิทธิโดยสุจริตแล้ว จำเลยยอมไม่อาจอ้างสิทธิครอบครองปรปักษ์ขึ้นไต่ถาม บ. ได้ตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๒๙๙ วรรคสอง เมื่อ บ. ได้รับโอนที่ดินพิพาท ต่อมาขายและโอนแก่ ส. ต่อมาโจทก์ได้รับโอนที่ดินพิพาทจาก ส. อันเป็นระยะเวลาภายใน ๑๐ ปี นับแต่วันที่ บ. โอนขายแก่ ส. และต่อมาโอนขายแก่โจทก์ ดังนี้ แม้โจทก์จะรับโอนมาโดยสุจริตหรือไม่ก็ตาม จำเลยซึ่งเป็นผู้ครอบครองปรปักษ์ก็ไม่อาจยกสิทธิของตนขึ้นยันโจทก์ผู้รับโอนคนต่อ ๆ มาได้ เพราะสิทธิของผู้ครอบครองปรปักษ์ได้ขาดตอนไปแล้ว ตั้งแต่ผู้รับโอนทางทะเบียนโดยสุจริตตอนแรก แม้จำเลยจะยังคงครอบครองที่ดินพิพาทตลอดมา แต่เป็นการครอบครองในช่วงหลังจากที่โจทก์รับโอนที่ดินพิพาท เมื่อนับถึงวันฟ้องจึงยังไม่ครบ ๑๐ ปี จะถือว่ามีการครอบครองปรปักษ์ต่อโจทก์ครบเวลาได้กรรมสิทธิ์แล้วด้วยหาได้ไม่

คำถาม สัญญาเพื่อประโยชน์บุคคลภายนอก หากบุคคลภายนอกถึงแก่ความตายไปก่อนแสดงเจตนาเข้าถือเอาประโยชน์จากสัญญา ประโยชน์ที่จะได้รับจากสัญญาจะตกทอดแก่ทายาทของบุคคลภายนอกหรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๖๘๙๓/๒๕๕๙

ส. ทำสัญญาประกันชีวิตกับจำเลยโดยระบุให้ ท. เป็นผู้รับประโยชน์เป็นสัญญาเพื่อประโยชน์บุคคลภายนอก เมื่อ ส. และ ท. ต่างถึงแก่ความตาย ซึ่งไม่ว่า ท. จะถึงแก่ความตายก่อนหรือหลัง ส. ท. ก็ถึงแก่ความตายเช่นเดียวกัน ดังนั้น เมื่อ ท. ผู้รับประโยชน์ถึงแก่ความตายจึงไม่อาจเข้ารับประโยชน์ตามสัญญาประกันชีวิตของ ส. ได้ จึงไม่อาจถือว่า ท. จะได้รับประโยชน์จากการจ่ายเงินตามเงื่อนไขของกรมธรรม์และไม่ถือว่าเงินตามกรมธรรม์ที่จำเลยจะต้องจ่ายให้แก่ ท. ซึ่งเป็นผู้รับประโยชน์นั้นตกเป็นของกองมรดก ท. กรณีต้องถือว่า ท. ผู้รับประโยชน์ไม่อาจเข้าถือเอาประโยชน์ตามสัญญาประกันชีวิตของ ส. ดังนั้นประโยชน์ที่จะได้รับจากสัญญาประกันชีวิตจึงต้องตกแก่ทายาทโดยธรรมของ ส. ผู้เอาประกันภัยเสมือนหนึ่งเป็นทรัพย์มรดกซึ่งผู้จัดการมรดกของ ส. หรือทายาทโดยธรรมจึงจะมีสิทธิเรียกร้องเอาเงินตามเงื่อนไขกรมธรรม์ประกันชีวิตของ ส. เมื่อโจทก์เป็นเพียงผู้จัดการมรดกของ ท. โจทก์จึงไม่มีสิทธิฟ้องเรียกให้จำเลยชำระเงินตามกรมธรรม์ประกันชีวิตของ ส. ได้

คำถาม การโอนหุ้นชนิดระบุชื่อลงในใบหุ้น จะต้องเสนอโอนหุ้นของตนให้ผู้ถือหุ้น
ในบริษัททุก ๆ คน หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๘๖๖๙/๒๕๕๙

หุ้นที่จำเลยที่ ๑ โอนให้โจทก์เป็นหุ้นชนิดระบุชื่อลงในใบหุ้น โดยมีข้อบังคับ
ของบริษัทจำเลยที่ ๑๐ กำหนดไว้ว่า ผู้ถือหุ้นคนใดประสงค์จะโอนหุ้น จะต้องเสนอโอนหุ้น
ของตนให้แก่ผู้ถือหุ้นในบริษัททุก ๆ คนก่อนเว้นแต่เป็นการโอนหุ้นให้แก่สามี ภรรยา หรือ
ผู้สืบสันดานของตนเอง เมื่อไม่มีผู้ถือหุ้นเดิมคนใดตกลงรับโอนภายในเวลาซึ่งกำหนดให้
ไม่น้อยกว่า ๓๐ วันแล้ว ผู้ถือหุ้นคนนั้นจึงจะมีสิทธิโอนแก่บุคคลภายนอกได้ ดังนี้ การ
โอนหุ้นระหว่างจำเลยที่ ๑ กับโจทก์จึงต้องเป็นไปตามข้อบังคับดังกล่าวดังที่บัญญัติไว้ใน
ป.พ.พ. มาตรา ๑๑๒๙ วรรคหนึ่ง

จำเลยที่ ๑ และโจทก์ทำสัญญาโอนหุ้นกันแม้โจทก์มีสำเนาใบเสร็จค่าส่งไปรษณีย์
แต่เมื่อไม่มีหลักฐานยืนยันว่าผู้ถือหุ้นของจำเลยที่ ๑๐ ได้รับหนังสือดังกล่าว หนังสือ
เสนอขายหุ้นก็ดี สำเนาใบเสร็จรับเงินค่าส่งไปรษณีย์ก็ดี การกล่าวอ้างถึงการเสนอขายหุ้น
ด้วยวาจาก็ดี การบอกกล่าวเสนอขายหุ้นครั้งก่อน ๆ ก็ดี การที่ผู้ถือหุ้นเป็นญาติกันแล้ว
ให้ถือว่าทุกคนได้รับการเสนอขายหุ้นโดยปริยายก็ดี ล้วนเป็นหลักฐานที่ไม่อาจรับฟังได้แน่ชัด
ว่าจำเลยที่ ๑ เสนอขายหุ้นแก่ผู้ถือหุ้นของจำเลยที่ ๑๐ แล้ว เมื่อการโอนหุ้นระหว่าง
จำเลยที่ ๑ กับโจทก์เป็นการฝ่าฝืนต่อข้อบังคับของจำเลยที่ ๑๐ ไม่ชอบด้วย ป.พ.พ.
มาตรา ๑๑๒๙ วรรคหนึ่ง โจทก์จึงไม่ได้กรรมสิทธิ์ในหุ้นของจำเลยที่ ๑ และไม่อาจใช้
สิทธิใด ๆ ในฐานะผู้ถือหุ้นของจำเลยที่ ๑๐

คำถาม ใช้อาวุธปืนยิงผู้อื่นในขณะที่นั่งโดยสารอยู่บนกระบะด้านหลังของรถ
โดยอยู่ห่างกันเพียง ๒ - ๓ เมตร หลายนัด แต่ผู้ถูกยิงไม่ถึงแก่ความตาย กระสุนถูก
รถกระบะได้รับความเสียหายหลายแห่ง จะเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาฐานใด

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๒๘๙/๒๕๖๑

จำเลยเป็นคนร้ายที่ร่วมกับพวกใช้อาวุธปืนยิงโจทก์ร่วมที่ ๑ ถึงที่ ๓ พฤติการณ์
ที่จำเลยกับพวกใช้อาวุธปืนซึ่งเป็นอาวุธร้ายแรงยิงโจทก์ร่วมที่ ๑ ถึงที่ ๓ ในขณะที่นั่ง
โดยสารอยู่บนกระบะด้านหลังรถของโจทก์ร่วมที่ ๔ โดยอยู่ห่างกันเพียง ๒ ถึง ๓ เมตร
เป็นจำนวนถึง ๑๒ นัด จำเลยกับพวกย่อมเล็งเห็นผลได้ว่ากระสุนปืนอาจถูกโจทก์ร่วมที่ ๑
ถึงที่ ๓ ถึงแก่ความตายได้ จำเลยกับพวกจึงมีเจตนาฆ่า เมื่อจำเลยกับพวกลงมือกระทำ

ความผิดแล้วแต่การกระทำไม่บรรลุผล เนื่องจากโจทก์ร่วมที่ ๑ ถึงที่ ๓ ไม่ถึงแก่ความตาย การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดฐานร่วมกันพยายามฆ่า และการที่จำเลยกับพวกใช้อาวุธปืนยิงดังกล่าวเป็นเหตุให้กระสุนปืนถูกรถกระเบาะของโจทก์ร่วมที่ ๔ ได้รับความเสียหายหลายแห่ง จำเลยจึงมีความผิดฐานร่วมกันทำให้เสียทรัพย์ด้วย

คำถาม แจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจว่าโฉนดที่ดินสูญหายแล้วไปยื่นคำขอออกใบแทนโฉนดที่ดินและให้ถ้อยคำต่อเจ้าพนักงานที่ดินเพื่อบันทึกลงในคำขอใบแทน อันเป็นความเท็จ จะเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๖๖ หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษากฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษากฎีกาที่ ๒๔๗๐/๒๕๕๙

จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ตกลงจะขายที่ดินให้แก่โจทก์โดยนำโฉนดที่ดินมอบให้แก่โจทก์และจะจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินเมื่อมีการชำระราคาครบถ้วนแล้ว ดังนั้น การที่จำเลยที่ ๑ รู้อยู่แล้วว่าโฉนดที่ดินของจำเลยที่ ๑ อยู่ที่โจทก์ แต่กลับไปแจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจว่าโฉนดที่ดินสูญหาย แล้วไปยื่นคำขอออกใบแทนโฉนดที่ดินกรณีสูญหายและให้ถ้อยคำต่อเจ้าพนักงานที่ดินเพื่อบันทึกลงในคำขอใบแทนโฉนดที่ดินว่าโฉนดที่ดินของโจทก์สูญหาย การกระทำของจำเลยที่ ๑ จึงเป็นความผิดฐานแจ้งความเท็จต่อเจ้าพนักงานและฐานแจ้งให้เจ้าพนักงานจดข้อความอันเป็นเท็จตามฟ้อง

คำถาม เจ้าพนักงานตำรวจพบเห็นผู้เล่นเกมพนันแต่กลับไม่ทำการจับกุมและเรียกรับเงิน เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๖๖ หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษากฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษากฎีกาที่ ๑๕๒๔/๒๕๕๑

จำเลยเป็นเจ้าพนักงานตำรวจมีหน้าที่สืบสวนจับกุมผู้กระทำความผิดอาญา ได้พบเห็น ส. กับพวกเล่นเกมพนันชนไก่อันเป็นความผิดอาญา จำเลยมีหน้าที่ต้องทำการจับกุมผู้กระทำความผิด แต่กลับไม่ทำการจับกุมและเรียกรับเงินจำนวน ๑,๕๐๐ บาท จาก ส. เพื่อจะไม่จับกุมตามหน้าที่ การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙

นายประเสริฐ เสียงสุทธิวงศ์
บรรณาธิการ